

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ZP ISKRA — INDUSTRIJE ZA ELEKTROMECHANIKO, TELEKOMUNIKACIJE, ELEKTRONIKO, AVTOMATIKO IN ELEMENTE, KRANJ

Pravna varnost poslovanja gospodarskih organizacij

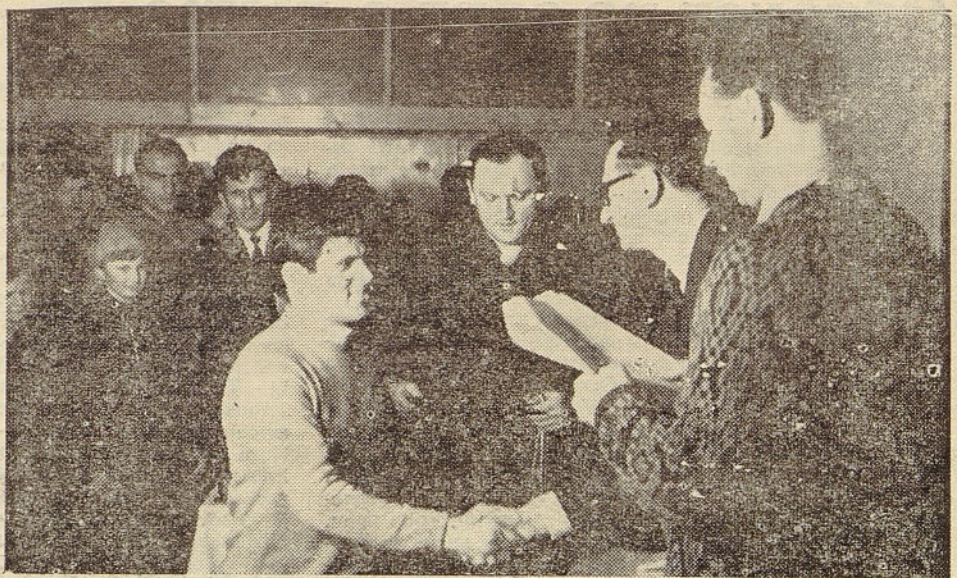
V osnovnih dokumentih za IX. Kongres ZKJ, v nalogah ZKJ o nadaljnji graditvi samoupravnih družbeno-ekonomskih odnosov, ni dovolj poudarjena pravna varnost v poslovanju gospodarskih organizacij.

V poglavju — vloga družbeno-politične skupnosti, se sicer omenja, da naj bi svoje funkcije družbeno-politične skupnosti izvajale v skladu s samoupravnim sistemom, pri čemer naj bi se opirale na samoupravne in družbene dogovore ter druge oblike samoupravnega sporazumevanja. Iz tega izhaja, da naj bi država na področju družbeno-ekonomskih odnosov prepustila urejanje cele vrste določenih problemov samoupravnemu dogovarjanju in sporazumevanju.

Ne da bi zanikal pomen samoupravnega dogovarjanja in sporazumevanja, bo še vedno država preko družbeno-političnih skupnosti s svojimi akti urejevala določene odnose, zlasti v gospodarstvu. To je tudi popolnoma realno. V tem primeru pa bi moral predloženi material, ki obravnava smer nadaljnje graditve naših samoupravno družbeno-ekonomskih odnosov dati tudi smer, da se mora država, t. j. družbeno-politična skupnost pri izdaji svojih aktov pridržavati principa čim večje pravne varnosti gospodarskih organizacij.

Še vedno naši zakonodajni kot upravni organi sprejemajo predpise, ki principe pravne varnosti gospodarske organizacije zelo rušijo. Tako se sprejmejo predpisi, ki bodisi posredno ali neposredno učinkujejo nazaj, t. j. retroaktivno. Zvezna ustava sicer navaja, da predpisi in drugi splošni akti ne morejo imeti učinka za nazaj ter se samo z zakonom lahko določijo, da imajo posamezne njegove določbe in na podlagi takih določb izdani predpisi učinek za nazaj. Izdajajo pa se predpisi, ki sicer formalno temeljijo na tej ustavno-pravni normi, vendar se to razlaga ponavadi zelo široko in to v škodo gotovosti pravnega položaja gospodarskih organizacij.

(Dalje na 2. strani)

Pokrovitelj VII. zimsko-športnih iger Iskre, generalni direktor Vladimir Logar čestita Jančetu Šmidu iz tovarne elektromotorjev v Zeleznikih k doseženemu uspehu v tekmovanju

Problemi in uspehi tovarne Avtomatika v letu 1968

Poslovanje v zadnjem polletju kaže, da je z obstoječimi kapacitetami moč doseči še boljše rezultate

Poslovno leto 1968 bi z ozirom na potek poslovanja lahko razdelili na dva dela. Prvi, krajši, obsega prvi kvartal, drugi pa čas od prvega četrtletja do konca leta. Ta delitev je pogojena s spremembo predpisov o uvozu blaga na začetku leta 1968, ki je popolnoma ohromila poslovanje v prvem kvartalu. V ilustracijo navajamo dejstvo, da je tovarna v prvem četrtletju uspešno realizirala le 16% letnega gospodarskega plana. V drugem in tretjem kvartalu se je situacija postopoma utrdila, vendar je tovarna morala vložiti veliko naporov, da je uspela ostvariti predvideni proizvodni program. Težave, s katerimi se je tovarna borila, bodo postale vidnejše skozi kratko analizo poslovanja posameznih montaž, odnosno oddelkov.

KOOPERACIJA S FIRMO BRAUN

Po kooperacijski pogodbi uvaža naša tovarna brivnice Braun Sixtant in Braun Special v delih ter jih montira

v izdelek. Velja opozoriti, da se ne uvažajo vsi deli, pač pa precej delov izdelujemo sami.

V prvem kvartalu 1968 je bil uvoz sestavnih delov brivnikov zelo otežkočen. Sprememba predpisov o prometu blaga s tujino tovarni ni dovoljevala nadaljnega koriščenja kredita od firme Braun. Mogoč je bil le klasičen uvoz, za katerega pa tovarna ni imela niti deviznih, niti dinarskih sredstev. To se je jasno poznalo pri izpolnjevanju planskih obveznosti.

Podobna situacija je bila tudi pri proizvodnji etuijev za brivnike, ki jih mora tovarna dobavljati firmi Braun kot proti-blogo po kooperacijski pogodbi. Pomanjkanje sredstev za uvoz blaga (osnovne surovine za proizvodnjo so vse uvožene) je tudi tukaj hromilo proizvodnjo. Pričenši z drugim kvartalom se je situacija pričela sicer popravljati, vendar so omenjene težave vplivale na proizvodnjo skozi vse leto. Z velikimi naporimi smo sicer uspeli plan izvršiti, vendar proizvodnja ni tekla normalno, ampak zelo neenakomerno. V zadnjih treh mesecih leta smo realizirali kar 46,5% plana brivnikov. Slično je bilo tudi pri etuijih.

MONTAŽA TELEVIZIJE

Tudi pri proizvodnji televizijskih enot situacija ni bila mnogo boljša. Redno proizvodnjo so ovirali predvsem naslednji razlogi:

- čisto spreminjanje tehnične dokumentacije, kot rezultat konstrukcijskih sprememb, ki sta jih zahtevala kupca enot, tovarna Rudi Čajavec, Banja Luka in RIZ Zagreb.
- dolgi dobavni roki uvoznega materiala in
- pomanjkanje finančnih sredstev za plačevanje blaga iz uvoza.

Zlasti zadnjemu razlogu velja dati poseben poudarek. Tovarna je uspela prva od omenjenih razlogov do konca prvega polletja eliminirati, pomanjkanje finančnih sredstev pa je imelo za posledico česte zastoje v proizvodnji, za katero ni bilo moč pravočasno oskrbeti potrebnega materiala kljub temu, da je slednji ležal na carinskem skladišču.

MONTAŽA GRAMOFONOV

Proizvodnja gramofonov predstavlja najstarejši del proizvodnega programa tovarne in je zaradi tega tudi najbolj utečena. Možnosti izdelave so velike, vendar tudi tukaj ni bilo mogoče v celoti izvršiti predvidene proizvodnje. Vzrok temu je bilo manjše povpraševanje za gramofoni v prvi polovici leta, nerealizirana pogodba med PSO in EI Niš za gramofonske šasije (preko 20.000 kosov), v drugem polletju pa pomanjkanje kaset za gramofonske kovčke. Dobavitelj kaset tovarna SORA, Medvođe je zelo nesolidno izvrševala pogodbene obveze tako, da tovarna kljub povpraševanju in kapacitetam, ki so bile na voljo, ni mogla izvršiti predvidenega plana. (Dalje na 6. strani)

Nakup počitniškega doma v Velikem Lošinjju

Nekaj številk nazaj smo objavili članek s sliko, o možnostih nakupa počitniškega doma v Velikem Lošinjju. Lastnik je beograjski grafični zavod in v ponudbi prodaja kompletan počitniški dom za 178 milijonov starih dinarjev.

Ker po naših kolektivih vprašujejo ali bo prišlo do nakupa in s tem do letovanja na otoku Lošinjju, odgovarjamo in sporočamo.

Tri članska komisija si je že ogledala dom in ga ocenila pred nekaj dnevi.

Velikost in sama lokacija stavbe bi ustrezala našim potrebam. Vrednost z vsem inventarjem pa po naši oceni ne more znašati več kot 100 do 110 milijonov starih dinarjev. Zato smo te ugotovitve že sporočili v Beograd. V kolikor bi prišlo do takega znižanja cene, kar pa ni izključeno, bi razgovore nadaljevali. Med tem pa je potrebno, da vsi kolektivi ZP

ISKRA s svojimi samoupravnimi organi razpravljajo o možnostih za nakup tega doma s prispevki ali s krediti.

Ker se bliža sezona letovanja in naše zmogljivosti ne zadoščajo naših potreb, moramo čim prej zbrati sredstva za nakup ali za izgradnjo novih.

Da bi naš poziv k razpravi bil učinkovit, naprošamo vse kolektive in vse delavce, ki si želijo oddiha na morju, da podpro v razpravi in s sredstvi nakup doma, ker za 16.000 članski kolektiv ZP ISKRE ne zadošča 110 ležišč na morju (55 Poreč, 55 Dugi otok).

Pričakujemo tudi podporo s strani družbeno-političnih organizacij, vodstev tovarn ter odgovornih uslužbencev v skupnih službah.

Rekreacija ob morju naših delavcev je značilnega pomena, pri obnavljanju fizičnih in umskih sposobnosti. Letni odih bi bil zagotovljen ta-

ko veliko večjemu številu naših delavcev v ZP ISKRA. Naše cene pensionov so znižane in dostopne širokemu krogu naših delavcev, so konkurenčne in je sama oskrba neprimerno boljše od turistično gostinskih uslug. Slovenska kuhinja je nenadomestljiva ob obalah našega morja za naše goste.

S skupnimi sredstvi bomo mnogo lažje dosegli naš namen.

Odbor zveze borcev pri ZP ISKRA, ki je sestavljen iz vseh predstavnikov komisij naših tovarn, močno priporoča nakup doma — novih zmogljivosti ob morju.

Posredovali vam bomo v objavah prek našega glasila nadaljnji potek razpeta tako, ko, da bodo naši kolektivi obveščeni o vsem v zvezi z nakupom doma na Velikem Lošinjju.

Uprava počitniške skupnosti

Odgovor na odprto pismo DS ZP »Iskra« kolektivu tovarne avtoelektričnih izdelkov — Nova Gorica

V 6. številki (15. 2. 1969.) glasila »Iskra« sta bili na drugi strani objavljeni odprti pismi DS ZP ISKRA KRANJ delovnim skupnostim tovarn: »Radijski aparati« Sežana in »Avtoelektrični izdelki« Nova Gorica. Delavski svet tovarne avtoelektričnih izdelkov Nova Gorica je na svoji seji 25. 2. 1969 soglasno sprejel zadevne sklepe in odgovor na odprto pismo, ki ga v celoti objavljamo.

Uredništvo

Delovni kolektiv, samoupravni organi in vodstvo Tovarne avtoelektričnih izdelkov Nova Gorica, se od decembra lani, ko je bila prvič ustmeno na ožjem kolegiju, takoj nato pa na upravnem odboru in delavskem svetu ZP sprožena varianta, da naj se sanacija Tovarne sprejemnikov Sežana, reši na relaciji »Sprejemniki — Avtoelektrika — Avtomatika« nahajajo pod neprestanim pritiskom, da to sprejmejo in uresničijo.

I.

Varianta na relaciji »Sprejemniki — Avtoelektrika — Avtomatika« je navidezno sprejemljiva za večino subjektov, ki naj bi pri taki odločitvi sodelovali, toda tehnološko, proizvodno in eko-

nomsko neutemeljena in nesprejemljiva za Tovarno avtoelektričnih izdelkov — Nova Gorica.

Vsebinska te variante je v kratkem sledeča:

— sanacija Tovarne sprejemnikov Sežana je v okviru programa radijskih sprejemnikov nemogoča, kljub temu, da so avtorji te variante tako sanacijo predložili v odbritev samoupravnim organom;

— Tovarna avtoelektričnih izdelkov — Nova Gorica predvideva hitro rast obstoječega programa svoje proizvodnje, zato naj bi v tovarni RA v Sežani program radijskih sprejemnikov nadomesti s programom avtoelektrike;

— ker se mora program proizvodnje radijskih spre-

jemnikov v okviru Združenega podjetja nadaljevati, naj se prenese v Tovarno za avtomatiko v Pržan;

— da bi Tovarna avtoelektričnih izdelkov zagotovila izvedbo te variante, naj že v letu 1969 prevzame od Tovarne sprejemnikov Sežana vse objekte in zagotovi zaposlitev vseh članov delovnega kolektiva te tovarne. S tem naj bi Tovarna sprejemnikov Sežana postala obrat Tovarne avtoelektričnih izdelkov — Nova Gorica; Avtomatika Pržan pa v celoti prevzame proizvodnjo radijskih sprejemnikov novega tipa.

Iz take vsebine te variante je bilo očividno zaključeno, da je le-ta sprejemljiva za večino subjektov, ki naj bi sodelovali pri odločanju in sicer iz sledečih razlogov:

Prvič je ta varianta sprejemljiva za delovno skupnost in kolektiv v Sežani, ker naj bi v perspektivi zagotovila zaposlitev vseh njenih članov, odgovornost za rentabilnost poslovanja pa razširja na kolektiv v Novi Gorici.

Drugič je ta varianta, s stališča proizvodnega programa, sprejemljiva za Tovarno avtomatiko Pržan, ker njen program oplaja s proizvodnjo novih tipov radijskih sprejemnikov, katerih predkalkulacije zagotavljajo rentabilno proizvodnjo.

Tretjič je ta varianta sprejemljiva za vse ostale tovarne podsestavov in elementov za radijske sprejemnike, ker jim še naprej zagotavlja odgovarjajoči obseg tržišča za elemente in podsestave.

Četrtič je ta varianta sprejemljiva tudi za ostale organizacije v sestavi Združenega podjetja, ker jih končno razbremenjuje štiriletnih neplodnih diskusij okrog sanacije Tovarne radijskih sprejemnikov Sežana in posledic, ki se na to kopičijo.

Končno naj bi bila ta varianta sprejemljiva tudi za družbeno politične skupnosti Sežana in republike, ker bi bil s tem razrešen težak politični problem, ki v zvezi s tem nastaja.

Kar zadeva Tovarno avtoelektričnih izdelkov Nova Gorica, ki naj bi po tej varianti prevzela na sebe bodočo usodo 350-članskega kolektiva Tovarne sprejemnikov Sežana, so se avtorji zadovoljili z ugotovitvijo, da je taka rešitev velik doprinos k njeni hitri rasti, z utemeljitvijo, da dobi na razpolago prostore in delovno silo. V ta namen je Tehnično-programsko področje ZP izdelalo tudi elaborat, ki pa ni nič drugega, kot neuspeh poskus utemeljitve že prej sprejetih sklepov.

Tehnično-programsko področje ZP torej ni imelo naloge in ni proučevalo proizvodno-ekonomske utemeljenosti te variante, temveč iskalo možnost za njeno takojšnjo realizacijo, ne glede na utemeljenost te variante, neodvisno od predvidenega

razvoja te panoge in ne glede na posledice, ki bi iz tega nastale.

Iz do sedaj navedenega očividno izhaja, da je predlog variante na relaciji »Sprejemniki — Avtoelektrika — Avtomatika« zasnovan na navidezno sprejemljivi osnovi za večino zainteresiranih za rešitev tega problema, toda na nepoštenem in tehnično-ekonomsko nesprejemljivem odnosu do Tovarne avtoelektričnih izdelkov — Nova Gorica.

Po vsej verjetnosti izhaja od tu tudi metoda, uporabljena za realizacijo teh stališč, kar potrjuje tudi način obravnavanja tega problema in sicer:

Vodstvo Združenega podjetja je za vsako ceno zahtevalo, da samoupravni organi sprejmejo sklepe, ki bi, če že ne formalno pravno, vsaj moralno obvezovali Tovarno avtoelektričnih izdelkov Nova Gorica, da prevzame na sebe obveznost za zaposlitev delovnega kolektiva v Sežani v okviru proizvodnega programa avtoelektrike, ne glede na to, ali je taka varianta upravičena in ali obstoja praktična možnost za njeno realizacijo. Deloma je vodstvu ZP to tudi uspelo, kar se najbolje vidi iz zadnjega odstavka odprtega pisma DS ZP kolektivu Tovarne avtoelektričnih izdelkov Nova Gorica: »Delavski svet Združenega podjetja ISKRA Kranj posebej opozarja delovni skupnosti tovarn v Sežani in Novi Gorici, v kolikor bi delovni skupnosti teh dveh tovarn zavrnili predloge vodstva ter organov upravljanja Združenega podjetja, glede tesnega medsebojnega sodelovanja med tema tovarnami za uvedbo proizvodnega programa avtoelektričnih izdelkov v tovarni Sežana, da vodstvo in organi upravljanja Združenega podjetja odklanjajo odgovornost za posledice, ki bi nastale v tovarni Sprejemniki Sežana.«

II.

Tovarna avtoelektričnih izdelkov Nova Gorica ne more sprejeti na sebe bodočo usodo 350-članskega delovnega kolektiva v Sežani, kljub predvideni hitri rasti njene proizvodnje.

Pogojena s hitro rastjo avtomobilske industrije, je predvidena tudi hitra rast potrošne avtoelektrične opreme. Dana je torej plasmanska možnost na domačih in tujih tržiščih. Toda v pogojih odprtega tržišča taka plasmanska možnost ni dana apriori, ampak je odvisna od cene in kvalitete proizvodnje. Izhajajoč iz take plasmanske osnove in iz trenutnega stanja v naši tovarni, ki ga karakterizirajo premajhne možnosti za ustrezno nagrajevanje delavcev in strokovnjakov, prešibki ekonomski okviri za modernizacijo, velika bremena za dosedanja

razvoj, skratka preozki okviri rentabilnosti, je dvig proizvodnje v naslednjih letih zasnovan na maksimalni avtomatizaciji in modernizaciji proizvodnih postopkov in na boljši organizaciji celotnega proizvodnega procesa. Pri vsem tem ima, zaradi relativno ozkega asortimana, racionalizacija notranjega transporta pomembno vlogo.

Pri tako zasnovani rasti proizvodnje je predvidena notranja specializacija in tudi kooperacija z drugimi proizvajalci, le v primeru, da je taka kooperacija racionalna in ekonomsko utemeljena. Zaradi ozkega asortimana med seboj sorodnih finalnih proizvodov ter tržne povezanosti ter proizvodov, finalizacija pri kooperantih ali v zdlociranih obratih ni mogoča.

Upoštevalo obravnavane možnosti poslovanja in na njih zasnovan edini možni intenzivni način rasti proizvodnje, lahko v okviru programa, ki je v izdelavi, v naslednjih nekaj letih računamo s postopno zaposlitvijo do največ 300 ljudi, s precejšnjo udeležbo kvalificiranih in visokokvalificiranih kadrov. Iz tega sledi, da bo predvidena zaposlitev v pretežni meri vezana na obstoječo lokacijo proizvodnje, zaradi tega je nemogoča racionalna zaposlitev 350-članskega kolektiva v Sežani na predvidenem programu rasti naše proizvodnje.

Sanacijo se predlaga na ta način, da v tovarni »Sprejemniki« Sežana ostane del sedanega programa, v pretežni meri naj bi se ta realizirala s prenosom finalizacije določenih izdelkov panoge avtoelektrike iz tovarne v Novi Gorici v Sežano. V bistvu se s tem realizacija širjenje asortimana avtoelektrike še z drugim asortimantom, ki z avtoelektriko nima nič skupnega (stabilizatorji in transformatorji), enotnost tehnološkega in proizvodnega procesa v Novi Gorici pa naj se prokine s tem, da se iz Nove Gorice v Sežano prenese montaža izdelkov kot so: napetostni regulatorji, vžigalne tuljave in magnetni vžigalniki. Smatramo, da je taka rešitev ekonomsko neutemeljena. Proizvodnja avtoelektrike je ozko specializirana in izdelki med seboj tako funkcionalno povezani, da predstavljajo nedeljivo celoto. Nemogoča je dobava izdelkov posamezno, kot na primer dinamne brez ustreznega regulatorja napetosti. Pri industriji, ki absorbira 80 % celotne proizvodnje avtoelektrike pa je skupinska dobava obvezna. Ta proizvodnja je sedaj koncentrirana na enem mestu in organsko tesno povezana. Vse funkcije proizvodnega procesa so si blizu in se na ta način lahko hitro in učinkovito rešijo tekoči problemi. Prenos predlagane

(Dalje na 6. strani)

Pravna varnost poslovanja gospodarskih organizacij

(Nadaljevanje s 1. strani)

Kot primer bi navedel člen 31. zakona o kreditnih poslih s tujino, ki spreminja že pravno regulirana pravna razmerja določenih pravnih subjektov v gospodarstvu. Ob priliki presoja ustavnosti tega člena, pa se je Ustavno sodišče SFRJ postavilo na stališče, da tako učinkovanje za nazaj zahtevajo širši družbeni interesi. Ne, da bi se spuščali v pravno odločitev Ustavnega sodišča smatram, da bi moral biti pri izdaji pravnih aktov, tako pri zakonodajalcu kot pri ostalih organih, ki spreminjajo predpise, stalno prisoten element, da se s tem predpisom ne posega v osnovno pravno varnost položaja gospodarske organizacije. Taki predpisi se pogosto sprejmejo kot posledica urejanja določenih ekonomskih razmerij, ki so rezultat že prejšnjih ne preračunanih ukrepov.

Glede retroaktivnosti učinkovanja predpisov je do podobnega stališča prišlo tudi Ustavno sodišče SRS, ki je predložilo sprejem ustavnega amandmaja. Po mnenju Ustavnega sodišča SRS se lahko le v primeru, če se ugotovi, da posebno pomemben splošno-družbeni interes to zahteva, samo z zakonom določi, da imajo posamezne njegove določbe in predpisi, ki so izdani na podlagi takih določb, učinek za nazaj. Torej bi moral zakonodajalec ob vsakem primeru sprejema določbe za retroaktivno dejavnost ugotoviti posebej, če je izkazan splošno-družbeni interes za retroaktivno urejevanje razmerij res tako pomemben, da odtehta interes pravne varnosti, oziroma pravne stabilnosti.

Ne mislim pa v danem primeru samo na sprejem retroaktivnih predpisov. Tudi pogosto menjanje predpisov vnaša v pravno varnost poslovanja podjetja nestabilnost, zlasti pa negotovost pri nekih daljših gospodarskih predvidevanjih poslovanja gospodarske organizacije. Na drugi strani naveden material za IX. Kongres ZKJ v poglavju — načrtovanja — nalaga, da se z zakonom predpiše obveznost, da mora vsaka samoupravna organizacija združenega dela imeti in sprejemati načrte svojega poslovanja in razvoja. Sprejemati dolgoročnejsih načrtov, pa je ravno zaradi te pravne negotovosti v gospodarski organizaciji zelo težavno.

Mišljenja sem, da bi moralo pri nalogah ZKJ pri nadaljnji gradnji samoupravnih družbenih odnosov biti proklamirano tudi načelo pravne varnosti poslovanja gospodarske organizacije, ter bi moralo biti tudi eno izmed vodil pri izgradnji našega družbeno-ekonomskega sistema.

P. G.

Zaključni račun kaže, da je bilo poslovanje v letu 1968 precej boljše, kot prejšnja leta

Na 7. zasedanju delavskega sveta tovarne (25. 2. 1969.) je bilo od 52 članov navzočih 40. Zasedanju so prisostvovali tudi vodilni delavci tovarne in predstavniki družbeno-političnih organizacij. Dnevni red je obsegal dve točki in sicer:

1. Poročilo centralne inventurne komisije o opravljeni inventuri

2. Poročilo o zaključnem računu tovarne v letu 1968.

O delu in zaključkih inventurne komisije je navzočim poročal tov. Ludvik Kuhar, dipl. oec. in sicer kot predsednik inv. komisije. Celotno poročilo je že pred tem obravnaval upravni odbor na sejah 22. in 24. februarja. V zvezi z ugotovitvami inv. komisije je UO naročil zadevnim službam naslednje:

— investicijski oddelek naj sklene ustrezne pogodbe za tista posojena osnovna sredstva, za katera je inv. komisija ugotovila, da niso sklenjene, pravni oddelek pa naj razišče vzroke, zakaj pogodbe še niso sklenjene.

— Organizacijska služba do konca marca 1969 predpiše uvedbo tekoče kontrole osnovnih sredstev.

— Pri prihodnjem inv. popisu morajo biti vključeni v delo inv. komisije tudi nabavni referenti.

— Vodstva delovnih enot naj poskrbe za dosledno izvajanje organizacijskih in finančnih predpisov o poslovanju.

Delavskemu svetu je bilo tudi predlagano, naj se knjižijo inventurni viški in manjki na ustrezne sklade.

Po obrazložitvi poročila je DS soglasno sprejel delo in zaključke inventurne komisije in predloge UO.

Zaključni račun za leto 1968 je navzočim tolmačil šef finančne službe tov. Slavko Fatur. Iz poročila povzema nekaj bistvenih podatkov. Proizvodnja je bila vrednostno povečana od 229 milijonov 764.702 N din v letu 1967 na 247.840.047 N din, v letu 1968 oz. za 8%. Plan je bil presežen za 1,3%. Največ sta po vrednosti povečali proizvodnjo telefonija (29%) in rotacijski stroji (42%). Poprečno je bilo zaposlenih 4.394 oseb, planiranih pa je bilo 4.400. Nasproti letu 1967 je bilo zaposlenih za 1,3% več oseb, proizvodnja na zaposlenega pa se je povečala za 6% kljub temu, da je bilo prostih 7 dni več, kot v prejšnjem letu. Poprečni mesečni osebni dohodek na zaposlenega je znašal v 1967. letu 816 N din, v preteklem letu pa 897 N din ali za 10% več kot v letu 1967.

Vrednost osnovnih sredstev je v teku leta 1968 porasla za 11.834 tisoč N din, zaloge materiala in nedokončane proizvodnje pa so se znižale

za 5.345 tisoč N din. Že podatki o proizvodnji in zalogah nam govorijo o boljšem gospodarjenju, pa tudi o boljši preskrbi z materialom.

Stroški so se, glede na višjo proizvodnjo v letu 1968, povečali za 6,4%. Med stroški so bili tudi taki, ki so bili višji od planiranih (storitve, obresti, razvojni stroški, prevoz na delo, nagrade vajencem). Na nižje stroške je največ vplivala manjša vrednost porabljenega materiala, kar med drugim kaže tudi na gospodarnost nabavo in porabo materiala.

Obračunana realizacija na domačem trgu je bila nekoliko večja, izvozna pa manjša kot je bilo predvideno. Plan izvoza v višini 2.612.512 \$ je bil izpolnjen v vrednosti 2.301.229 \$ ali 88%. Več kot za 170% se je povečal izvoz relejev. Izvoz na konvertibilno področje se je povečal od 34% na 42% celotnega izvoza.

Postavka, ki ne kaže ugodne slike, je znatno povečanje terjatev do kupcev; prav zato ni bil dosežen plan celotnega dohodka. Namesto tega so bila dosežena boljša razmerja v delitvi celotnega dohodka v korist dohodka oz. osebnih dohodkov in skladov.

Kljub manjšemu povečanju celotnega dohodka pa je bil dohodek v primerjavi s 1967. letom večji za 24% oz. za 15.174.000 N din. Ta rezultat

»Aparati« Ljubljana

V ponedeljek 24. februarja je delavski svet tovarne električnih aparatov obravnaval poslovno poročilo k zaključnemu računu za l. 1968. Ker je bil skupni gospodarski uspeh poslovanja zelo ugoden, zlasti še, če upoštevamo vse probleme, ki so spremljali proizvodnjo ter njeno realizacijo v preteklem obdobju, so člani DS poročilo soglasno sprejeli in potrdili. V razpravi so poskušali čim bolj stvarno oceniti vse pojave, ki so vplivali na poslovni uspeh, jih vsestransko osvetliti in nakazati tudi naloge, ki nas v prihodnje čakajo pri delu.

V tem kratkem pregledu iz poslovnega poročila bomo razen kazalnikov, ki so okostje bilance, poudarili zlasti analitične zaključke. S tem namreč želimo predvsem to, da bi izkušnje pri lanskem gospodarjenju prenesli na letošnje izpolnjevanje gospodarskega načrta tovarne. Načrt nam namreč zadaja naloge, ki so neprimerno večje od lanskih, okoliščine, v katerih pa jih bomo morali izpolnjevati, ne kažejo bistvenih sprememb, saj se z vedno večjim vključevanjem v mednarodno delitev dela vse bolj podrejamo tudi ekonomskim zakonom takšnega obsega. Ti zakoni pa ne poznajo prav nobene sentimentalnosti in zahtevajo največjo produktivnost ob najboljši ekonomičnosti poslovanja.

kaže relativno ugodno poslovanje, ki omogoča razporeditev večjih finančnih sredstev tudi v sklade (poslovni sklad in sklad skupne porabe). Le-ti se oblikujejo iz ostanka dohodka in amortizacije in se uporabljajo v glavnem v stanovanjsko izgradnjo, lastne investicije, odplačilo dolgov za najete kredite, za osnovna in obratna sredstva. Iz teh fondov bo moč kriti v letu 1969 13 milijonov N din omenjenih dolgov.

Na podlagi obračuna in poročila o poslovanju je bilo poslovanje tovarne »Elektromehanika« v letu 1968 uspešno oz. precej boljše kot prejšnja leta. Hkrati je ta ugotovitev in stanje izhodišče za leto 1969, ko je moč pričakovati nadaljnjo povečanje proizvodnje in realizacije ter vsebinske izboljšave v poslovanju in sicer v korist večanja dohodka.

Na seji DS so razpravljali tudi o obratih, katerih ustanovitelj je tovarna, to je o restavraciji »Iskra« in samskem domu. Restavracija je izkazovala izgubo že med letom, zato je bila opravljena podrobnejša analiza poslovanja. Na podlagi te analize so organi upravljanja tovarne sprejeli ustrezne sklepe. Izguba v restavraciji in samskem domu je nastala predvsem zaradi večjih stroškov poslovanja. Izgube je obvezen kriti ustanovitelj.

V preteklem letu smo proizvodni načrt izpolnili s 103,8%, vrednost proizvodnje pa je narasla za 11,4% v primerjavi z l. 1967. Med letom smo strukturo proizvodnje menjali in jo prilagajali tržnim potrebam. Zaradi zaščitenosti trga, predvsem doma, smo delno zmanjšali proizvodnjo bimetalnih relejev, v program pa smo vključili programatorje za pralne stroje, ki so že l. 1968 predstavljali dokaj veliko postavko, v l. 1969 pa kažejo poleg železniških signalno-varnostnih naprav največji nadaljnji porast. Takšne spremembe so v prvi fazi zahtevale manj fizičnega dela, so pa povečale bruto realizacijo na enega zaposlenega. Tako ugotovljamo, da je vrednost proizvodnje na enega zaposlenega lani

Ivan Burkeljca

Ko smo v ponedeljek zjutraj hiteli v tovarno na vsakdanje delo, nas je iznenadila protresljiva vest o nenadni smrti našega sodelavca Ivana Burkeljca.

Pokojniki je bil rojen leta 1915 v Zadobrovi pri Ljubljani. Bil je otrok številne družine; izučil se je za strojnega ključavnika. Že v začetku okupacije se je vključil v osvobodilno gibanje; bil je hraber borec Slandrove in Tomšičeve brigade in XIV. divizije. Odlikovan je bil z redom »za zasluge za narod I. in II. stopnje in prejel čin poročnika.

Po demobilizaciji se je zaposlil v rodjarni kranjske Iskre. Na delovnem mestu je bil vesten, iznajdljiv in priljubljen. V povojni graditvi in obnovi domovine je bil povsod aktiven, saj je delal in pomagal v skoraj vseh organizacijah, ki so obstajale. V tovarni se je poleg rednega dela angažiral v organizaciji ZB, ki je od leta 1962 spet zaživela, saj je kot takratni predsednik komisije ZB energično vodil aktiv ZB k cilju biljšega poslovanja v tovarni. Sodeloval je tudi pri sindikatu in v samoupravnih organih.

Pred petimi leti je pokojnik doživel manjšo prometno nesrečo, od tedaj pa je njegovo zdravje slabelo. Zaradi naporov v NOV so se pojavlja-

li tudi znaki utrujenosti, vendar jih nismo jemali resno, čeprav je pred dobrim mesecem izostal od dela. Tudi sam je bil še poln misli in načrtov. Smrt ga je nepričakovano dohitela v Crngrobu, kjer je imel svoj čebelnjak, in kjer je nameraval preživeti v miru svojo življenjsko dobo po upokojitvi. Nenadna smrt mu je prekrizala načrte, družini pa odvzela skrbnega očeta.

Ko so se v torek, 4. marca poslavljali od pokojnika sodelavci, soborci NOV, prijatelji in znanci, je bilo v žalnem govoru slišati naslednje poslovilne besede:

»Dragi Ivan! Hvala za vse, kar si v tvojem kratkem življenju storil za nas. Hvala ti za tvoje plemenito tovarštvo. Ohranili te bomo v najlepšem spominu kot soborca, tovariša, dobrega očeta, zavednega Slovenca in Jugoslovana. Naj ti bo lahka zemlja domača in miran dom zadnjega počitka.

Ugoden poslovni uspeh v preteklem letu

narasla za 5,8%, če pa vključimo v primerjavo tudi programatorje, se pa ta kazalnik povzpne na 15,1%. Takšna struktura ob le malem prekoračenju proizvodnega načrta, je pa z druge strani podražila proizvodno uro, predvsem v osnovnih delavnicah. Zato je povečanje proizvodnje v l. 1969, ki je večje od normalnega, neposredna nužnost, če hočemo to negativno naraščanje zaustaviti, oz. vsaj omiliti. To tem bolj, ker se veča tudi prodaja izdelkov v inozemstvu, kjer ne dosegamo takšnega končnega ekonomskega učinka, kot doma. Že l. 1968, spet primerjano z l. 1967, je izvoz konvertibilno področje dosegel koeficient 224,8%, na ostala tržišča v tujini pa je bil lani izpolnjen z 198,6%. Tako je bil proizvodni načrt za l. 1968 v prvem primeru izpolnjen s 155,5%, v drugem pa le 96,3%.

Ker v letošnjem letu izvoz še povečujemo, posebno na zahodna tržišča, se že počasi bližamo tisti meji, ki v normalni strukturi predstavlja skrajni odnos med proizvodnjo za domače potrebe in za tuja tržišča. Zato izvoza ne

bomo smeli tako povečevati, kot je bila doslej opravičena težnja. Morali pa bomo v organizaciji proizvodnje in v njeni tehnologiji storiti bistvene izboljšave, da bomo lahko tudi pri takšnih odnosih zabeležili boljše ekonomičnost kot doslej.

V poslovnem poročilu je prav gotovo negativni kazalnik pri stanju zalog na PSO, saj so le-te porasle kar za 27,4%. Toda tega ne smemo jemati pavšalno, ker predstavljajo pri zalogah problem samo izdelki stikalne tehnike, medtem ko druge skupine izdelkov niso problematične, saj so bile pod normativi. Razveseljivo pa je to, da so proti koncu minulega leta tudi zaloge izdelkov stikalne tehnike začele rahlo padati, kar daje upanje, da se bodo normalizirale že do srede letošnjega leta.

Pri zaposlovanju delavcev v l. 1968 ugotovljamo, da smo na startu začeli z enakim številom, kot ga je predvideval gospodarski plan. To število pa je med letom malenkostno, vendar vztrajno padalo in je bilo ob koncu leta za 3,5% manjše od plana

(Dalje na 8. strani)

Množična udeležba, ugodne snežne

Tik pred zdajci: start Boža Bašlja iz Šolskega centra v razredu nad 35 let

Tekmovalka se je krepko in zanesljivo odgnala s starta in zakrmarila med vratci

Najštevilnejša je bila udeležba tekmovalcev v razredu do 35 let, prav tako pa tudi njihova borbenost

Ciril Pečkaj in Franc Zadnik (oba iz tovarne »Aparati«) spremeljata vožnjo konkurentov

Breme organizacije letošnjih že VII. zimsko-športnih iger 1. marca v Kranjski gori je padlo na ramena po-žrtvovalnih športnih delavcev sindikalne organizacije tovarne elektromotorjev v Železnikih. Naloge spriči tolikšnega števila prijavljenih smučark in smučarjev — izkupiček prijav iz tovarni in enot združenega podjetja je dosegel število 372 prijavljenih — vsekakor niso bile majhne, vendarle na račun izkušenj, ki jih imajo športni delavci te naše organizacije sicer vsakoletnimi a manjšimi prireditvami, so jih kljub temu solidno pripravili in izvedli, za kar jim gre vsa pohvala. Poglejmo, kako je bilo 1. marca v Kranjski gori!

Prva ugotovitev — vreme zlasti ni bilo naklonjeno vsem tistim, ki so prihтели v Kranjsko goro tudi zato, da bi ob naših tekma- »absorbirali« vsaj malo višinskega sonca in si nabrali mikavne rjave barve. Vendarle pa je prav takšno, oblačno in čemerno vreme pomagalo, da so bile snežne razmere na progah dokaj ugodne tudi še za tiste tekmovalce, ki so startali z višjimi startnimi številkami. Če bi sijalo sonce, bi bil sneg vsekakor mehkejši, sledovi zgodnejših tekmovalcev na progah pa kaj kmalu tolikšni, da bi imeli poznejši tekmovalci velike težave z jarki.

Znani smučarski veteran Filip Gartnar-Lipe je na pomočje Podles »položil« dve vzporedni tekmovalni progi, med seboj sicer dokaj dobro vidno ločeni s srpekovi vejicami. Na krajši — start je imela nasproti senika, so startale ženske, moški nad 35 let, moški nad 45 let in študenti, na daljši s startom 200 m višje nad senikom, pa so tekmovali moški do 35 let in prijavljeni tekmovalci tekmovalnega razreda. Obe sta bili srednje zahtevni, precej hitri zlasti v zgornjem delu, vendar pa na splošno lepo speljani po terenu, ki so ga pretlačili z novim kranjskogorskim tepalnim strojem. Krajša proga je bila dolga 450 metrov in je imela 80 metrov višinske razlike ter 23 vratci, daljša pa je merila 650 metrov in je znašala višinska razlika med startom in ciljem 120 metrov, tekmovalci pa so morali prekrmariti 29 vratci.

Ker je bilo ta dan v Kranjski gori razen našega še nekaj večjih in manjših tekmovanj, je razumljivo, da so bila prav vsa razpoložljiva pomočja na debelo posuta s koli in rdečimi in belimi zastavicami, ki so označevale posamezne »arene« drznih smučarjev, od najmlajših šolarjev, do starejših (ne starih!) sindikalnih smučarjev. Bližina naših dveh tekmovalnih prog je bila prav zato za nekatere, morda manj verzirane tekmovalce in tekmovalke, usodna, saj so tekmovanje začeli na pravi, med vožnjo pa so zašli na sosednjo in prispeli na napačen cilj, kar je seveda imelo za posledico diskvalifikacijo. Tega sicer ne gre npriti traserju proge in ostalim, ki so poskrbeli za označitev prog, saj je bilo to povsem v redu opravljeno, pač

pa je bila takim pomotam najbrž kriva prevelika hitrost navdušenih in zagriženih tekmovalcev...

Za razliko od prejšnjih tekmovanj naših smučarjev se je letos veleslaloma na obeh progah hkrati začel skoraj točno. Ta skoraj pa ne pomeni »frizerskih«, pač pa pravih deset minut, kar je ob tolikšnem številu tekmovalcev, raztresenih na vseh koncih Kranjske gore, vsekakor minimalna zamuda. In čeprav je tekmovanje na obeh progah teklo brez večjih zapletljivosti in presledkov, je zadnji tekmovalec na daljši progi zaključil tekmovanje šele nekaj minut po dvanajsti uri, kar pomeni, da so starterji, kontrole ob progi in merilci na cilju imeli dovolj dela in so se pri tem na neprijetnem vetru dodobra namrazili. Kljub temu pa jim ni pošla dobra volja in vztrajnost, s katero je vsak opravljal svoje dolžnosti od začetka do konca.

Ceprav je kazalo že na sestanku vodij ekip v petek zvečer, pa tudi do samega začetka tekmovanja, se le ni povsem izpolnila želja vseh udeležencev letošnjih iger — namreč, da bi pred, med in po tekmovanju ne prišlo do med nami že kar tradicionalnih pregovarjanj, pa celo tudi nešportnih preprirov, navadno za oslovo senco. No, viden smučar tekmovalnega razreda je poskrbel, da se tradiciji nismo povsem izneverili, njegov preveč borben »pogovor« z vodjo tekmovalneje, pa se je po sklepu vodij tekmovalnih ekip po končanem tekmovanju končal s soglasno diskvalifikacijo zaradi nešportnega vedenja.

Glede časomerilske službe so nekateri tekmovalci podvomili v pravičnost. Organi-

zator bi vsekakor storil pametneje, če bi v ta namen angažiral sodnike iz kakšnega smučarskega kluba, saj bi tako odpadel očitok, da so bili nekateri časi naknadno popravljivi. Ker naša smučarska tekmovalca iz leta v leto zajemajo več udeležencev, pa bi bilo še najpametneje poklicati na pomoč elektronsko uro. Kakor je slišati, bi to lahko dobili in še celo brezplačno. Torej — bodoči organizator veleslaloma ISKRE naj to koristno možnost ne pozabi, pa bo odpadla vsa huda kri okrog rezultatov.

Ob tej priložnosti še malo kritike na račun nediscipliniranih tekmovalcev. Ne samo, da je bilo na startu delo otežkočeno, ker nekateri z nižjimi startnimi številkami niso prišli pravočasno na start — največja ovira so bili tekmovalci z visokimi številkami. Le-ti so do svojega nastopa namreč imeli več kot dovolj časa, zato so si navezali (napol) svoje tekmovalne številke in se vztrajno preganjali med vratci na

Brigita Dolinar je ekipi tovarne »Avtomatika« prinesla dragocene točke

prog, katere družno z drugimi smučarji kljub stoterim opozorilom po ozvočenju niso zapustili, pa čeprav je njihovo početje ogrožalo tekmovalce in povzročilo nekaj nepotrebnih padcev in seveda slabšo uvrstitev prizadetih. Več discipliniranosti prav gotovo ne bi škodilo na takšnih tekmovalnih, če smo že na disciplino v dobršni meri pozabili na delovnih mestih!

Razveseljiva na letošnjem tekmovanju je bila udeležba smučark, saj jih je tekmovalo kar 35 in med njimi tudi državna reprezentantka Mojca Magušar (ZZA), ki je veleslalomu ISKRE dala prednost in manjkala na tekmovanju na Sar planini.

Vsekakor so bili najbolj zastopani smučarji tovarne »Elektromehanika«. Tekmovalo jih je 130 v vseh razredih, dokaj močne pa so bile tudi ekipe tovarne elektromotorjev, tovarne v Otočah, PSO, ZZA in drugih organizacij; skromna je bila le udeležba smučarjev iz RIZ.

Letošnje tekme v veleslalomu so ponekod vzeli zelo re-

Čestitka za tretje mesto Jožetu Pogačniku iz PSO

razmere in zadovoljiva organizacija

sno in so vodstva organizacij prijavitelcem omogočila celo predhodni trening in priprave. V tem je morda najbolj prednjačila PSO, katere tekmovalna ekipa je v kompletnem sestavu trenirala v Kranjski gori že v četrtek. Tako je Kranjska gora že dan, dva pred tekmovanjem, prav posebno pa še 1. marca, živahno okrašena z našimi zastavami, kazala sliko prave invazije Iskrašev. Povsod je bilo slišati živahne komentarje, pa napovedi o plasmanu, pa seveda tudi »fiksiranje« tistih, ki so se odrezali slabše od pričakovanih.

Večer od petka na soboto so najbolj vestni uporabili za izdaten počitek pred veliko preizkušnjo, bolj samozavestni pa so ob taroku in ob gledanju vznemirljive hokejske tekme med Jugoslavijo in Zahodno Nemčijo, posedeli tudi dlje v noč.

Po končanem tekmovanju je bila v salonu hotela »Prisank« razglasitev rezultatov. Pokrovitelj tekmovanja, generalni direktor ZP, tov. Vladi-

14. Marinka GREGORINCIC (PSO), 15. Nada PEČNIK (Polprevodniki), 16. Minka GARTNER (Elektromotorji), 17. Marta TABAR (Elektromehanika), 18. Marjeta KUNSTEL (SC) 19. Nada PIKELC (Avtomatika), 20. Jelka SITAR (Instrumenti), 21. Erna MIHALIC (PSO), 22. Darinka STARC (Elektromehanika), 23. Breda JUVANCIC (Klub štipend.)

Prijavljenih je bilo 34 tekmovalk, 3 so diskvalificirane, 8 jih ni štartalo.

TEKMOVALNI RAZRED IV

1. ing. Gabriel PERKO (SC) 1,12,2, 2. Avgust SMOLE (Elektromehanika) 1,12,6, 3. Jože POGAČNIK (PSO) 1,13,1, 4. Jovo CIRMAN (Elementi) 1,14,3, 5. ing. Dušan KALAN (Aparati) 1,14,4, 6. Boris STARC (Elektromehanika) 1,14,8.

Prijavljenih je bilo 9 tekmovalcev, startali niso 3 tekmovalci.

TEKMOVALNI RAZRED III

1. Ludvik DORNIK (ZZA) 0,49,0, 2. Milan BERNIK (Elementi) 0,49,8, 3. Vinko SARABON (Elektromehanika) 0,52,2, 4. Brane TOMAZIC (PSO) 0,54,4, 5. Ivan STRUŽNIK (SC) 0,54,6, 6. Franc BAJŽELJ (Elektromehanika) 0,54,9; 7. Vili TEKAVEC (Avtomatika) 0,57,0, 8. Janez CEVC (TEN) 0,57,2, 9. Silvo VODOPIVEC (Avtomatika) 0,57,8, 10.—11. Jože BENEDIČIČ (Elektromotorji), Božo BASELJ (SC) 0,58,0, 12. Pavel MATLIASIČ (ZZA), 13. Anton POLAJNAR (ZZA), 14.—15.—16. Stefko VIDIC (Elektromehanika), Janez KRISTOF (PSO), Milan GROHAR (Elektromehanika), 17. Marjan PEHARC (Elektromehanika), 18. Franc HERMAN (Polprevodniki), 19.—20. Viktor TIŠLER (Instrumenti), Janez AHACIČ (ZZA), 21. Jože POGAČNIK (ZZA), 22. Franc DRUSKOVIČ (Elektromehanika), 23. Jerko KOS (PSO), 24. Alojz ŠTRUKELJ (Avtoelektrika), 25. Franc BREZAR (Elektromehanika), 26. Bogdan NAPOKOJ, 27. Zdeno MACEFAT (oba SC), 28. Zvone MASTNAK, 29. Anton BREZAR (oba Elektromeha-

nika), 30. Franc BOBNAR (TEN), 31. Janko RUPAR (Elektromehanika), 32. Slavec IGOR (Str. službe), 33. Peter TRIBUSON (Polprevodniki), 34. Ciril PEČKAJ (Aparati), 34. Rajko KORBAR (Polprevodniki), 36. Ivan KRŠINAR (Avtomatika), 37. Miha PODJED (Elektromehanika), 38. ing. Dušan DOLNICAČ (Elementi), 39. Tone ŠTRUKELJ (Elektromehanika).

Ludvik Dornik je imel sicer najboljši čas, bil pa je po sklepu vodij ekip soglasno diskvalificiran zaradi nešportnega vedenja, zato se vrstni red ustrezno menja.

RAZRED ŠTIPENDISTOV

1. Uroš ALJANCIC (SC) 0,48,8, 2. Slavko UDOVČ (Klub štipend.) 0,49,6, 3. Stanko SOVA 0,51,0, 4. Janez KALAN 0,53,3, 5. Miloš JOCIF 0,53,8 (vsi SC Kranj), 6. Miran PLESEC (Klub štipend.) 0,57,1, 7.—8.—9. Zdravko RUTAR Karel ŠTIRN (oba SC), Franc PERNEL (Klub štipend.) 0,57,8, 10.—11. Matevž SMID (Šolski center, Marko ADLEŠIČ (Klub štipendistov) 0,58,5, 12. Vinko PERME (Klub štipend.), 13. Milorad SKRL (SC), 14. Drago JANSA (Klub štipend.), 15. Zoran ILIC, 16. Miran SIMČIČ, 17. Miran SUBELJ (vsi SC Kranj), 18. Alojz MRAK (Klub štipend.), 19. Slavko POTOČNIK (SC), 20. Jože POGAČAR, 21. Slavko VIDIC, 22. Miro MRŠE, 23. Janez AŽMAN, 24. Milan SVAL, 25. Igor SKRABA, 26. Dušan KODEK, 27. Jože UNK (vsi Klub štipend. Ljub.)

Prijavljenih je bilo 34 tekmovalcev, 2 tekmovalca sta diskvalificirana, 1 odstopil, 3 niso startali.

TEKMOVALNI RAZRED I

1. Tomaž JAMNIK (Elektromehanika) 1,02,5, 2. Ivan MOHORIC (Elektromotorji) 1,02,7, 3. Mojmir FAGANEL (Instrumenti) 1,07,2, 4. Anton LOTRIČ 1,08,8, 5. Anton GARTNER (oba Elektromotorji) 1,10,1, 6.—7. Jože ŽAKELJ (ZZA), Rudolf BOLTERŽAR (Elementi) 1,11,2, 8. Brane ŠIROK (SC) 1,12,8, 9. Ivan KEMPERLE (Elektromotorji) 1,18,8.

Prijavljenih je bilo 11 tekmovalcev, 2 nista startala.

TEKMOVALNI RAZRED II

1. Janče ŠMID (Elektromotorji) 1,06,1, 2. Jože ROZMAN 1,06,8, 3. Ljubo RAKOVIČ 1,07,8, 4. Jože BLAŽIČ 1,08,0, 5. Miro ŠOŠTARIČ (vsi Elektromehanika) 1,08,8, 6. Anton ZAJC (ZZA) 1,09,7, 7. Tone NASTRAN (Elektromotorji) 1,09,9, 8. Ivo TRILER (Instrumenti) 1,10,4, 9. Janez BARLIČ (Polprevodniki) 1,10,6, 10. Janez SRŠEN (Avtomatika) 1,11,4, 11. Franc ZUPAN (SC) 12.—13. Janez SEVER (Elementi), Janče HABJAN (Elektromotorji), 14. Rajmund LUSNIK (PSO), 15. Milan KOBLAR (Elektromehanika), (Dalje na 8 strani)

Priznanje tudi za večstranskega športnika Iva Cirmana iz tovarne elementov za elektroniko

Nika Zabukovec iz tovarne elektronskih naprav je imela startno številko 13. Žal je to pot imela smolo in bila diskvalificirana

Pogled na spodnji del obeh tekmovalnih prog, kjer so nekateri »zgrešili pot«

Dokaj številna ekipa PSO med razglasitvijo rezultatov ni ostala praznih rok

Solidna vožnja Mira Vidica iz tovarne instrumentov

mir Logar je zmagovalcem čestital k uspehom, nato pa so prejeli pokale, praktične nagrade in diplome.

Na splošno so VII. zimskošportne igre dobro uspele in ob letu je želeli, da bi bile tudi naslednje tako bogate po udeležbi in po dobri organizaciji, pa bolj revne po pregovarjanju, slabostih in nešportnih izbruhih, ki so ob takih priložnostih prav nepo- trebne.

Rezultati

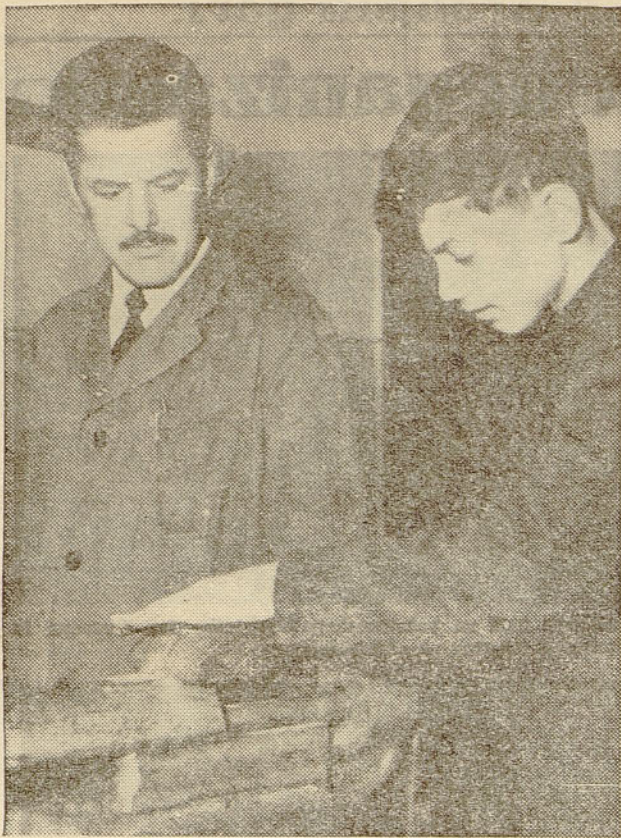
ZENSKI RAZRED

1. Mojca MAGUSAR (ZZA) 0,54,5, 2. Stanka KEMPERLE (Elektromotorji) 0,58,0, 3. Anica FINZGAR (Elektromehanika) 1,03,8, 4. Ana KRAJGER (Aparati) 1,05,0, 5. Brigita DOLINAR (Avtomatika) 1,05,4, 6. Silviya NEMEC (Instrumenti) 1,06,7, 7. Cveta TOLAR (Elektromotorji) 1,09,8, 8. Milena MUŽIK (SC) 1,11,0, 9. Mojca ŠUSTER (PSO) 1,11,6, 10. Maruša SUSNIK (Aparati) 1,11,8, 11. Olga SKUBIC (ZZA), 12.—13. Tilka BOGATAJ (Elektromotorji), ing. Zlata LEVSTIK (Elementi),

Tomo Šturm (Avtomatika) med vožnjo na zgornjem delu proge

Odgovor na odprto pismo DS ZP »Iskra«-kolektivu tovarne avtoelektričnih izdelkov — Nova Gorica

Iz poklicne šole ISKRA Kranj: učitelj praktičnega pouka tov. Lojze Kordež nadzoruje praktično delo učenca Mika Vevčiča

(Nadaljevanje z 2. strani)
proizvodnje iz Nove Gorice v Sežano v ničemer ne bi razbremenil proizvodne zmogljivosti v Novi Gorici. Montaža omenjenih izdelkov je organizirana v posebnem obratu in ne dela tovarni posebnih problemov. Nasprotno pa bi v slučaju prenosa tovarna v Novi Gorici morala odpustiti cca 80—100 žensk, ki jih ne bi mogla zaposliti na drugih ustreznih delovnih mestih v proizvodnji dinam in starterjev, poleg tega pa bi to pomenilo naložiti itak pičlo in v pretežni meri še ne dovolj izkušeni strokovni delovni sili breme uspešnega razvoja take proizvodnje v tovarni, ki je oddaljena 40 km. Prav gotovo, da pri podajanju predloga sanacije, predlagatelj ni bil na tekočem s to problematiko.

Delavski svet tovarne v Novi Gorici ni pozabil, kako je tovarna nastala in pozitivno vlogo, ki jo je po nastanku te tovarne odigral kolektiv tovarne »Elektromehnika« v Kranju. Pozitivni in zelo dobri odnosi med tema

dvema kolektivoma obstajajo še danes. Tovarni sta na proizvodnem področju še tesno povezani, vendar se pri medsebojnem poslovanju ravnata po ekonomskih načelih.

V perspektivnem programu naše tovarne je predvideno le povečanje količin obstoječega asortimana, povečanje, ki mora nastati le s specializacijo in avtomatizacijo proizvodnih postopkov in ne z ekstenzivnostjo z močnim povečanjem delovne sile. V okviru takega programa je tovarna kot dosedaj pripravljena in primorana iskati kooperante za razne sestavne dele, ki ne spadajo neposredno v njeno dejavnost in je take kooperantske odnose pripravljena razvijati tudi s tovarno v Sežani. Seveda je predpogoj, da je tovarna v Sežani strokovno sposobna prevzeti proizvodnjo zahtevnih sestavnih delov. Tovarna v Novi Gorici pripravlja program velikoserijske proizvodnje določenih izdelkov. Ta program bo po predvidevanjih pripravljen v drugi polovici letošnjega leta in šele takrat bo možna razprava o kooperaciji pri proizvodnji sestavnih delov.

Delavski svet tovarne se zaveda odgovornosti, ki jo ima na področju uspešnega razvoja panoge avtoelektrike. Kolektiv te tovarne je vložil v dosedanj razvoj ogromno naporov in prevzel nase velika bremena. Nadaljnji razvoj avtoelektrike bo od kolektiva zahteval še nova bremena in napore. Vsaka dodatna obremenitev bi pomenila za maloštevilni in kadrovsko še vedno šibek kolektiv, nazadovanje. V današnjih razmerah na tržišču avtoelektrike pa je nazadovanje isto kot propad panoge.

Odgovornosti za take posledice kolektiv v Novi Gorici ne bo sprejel, še posebno ne, ker gre pri primeru tovarne v Sežani za lepo prikrit, vendar tvegan poskus, da se kolektivu avtoelektrike naprti ves negativen rezultat premalo usklajenega poslovanja v proizvodni panogi, h kateri spadajo radio aparati, ki s proizvodnjo avtoelektrike ni neposredno povezana.

Kolektiv tovarne v Novi Gorici je prek delavskega sveta izrazil svoje stališče do problematike tovarne radijskih sprejemnikov v Sežani s sklepi, ki jih je delavski svet sprejel na seji, dne 9. 1. 1969 in smatra, da je sanacija te tovarne edino možna z realizacijo sprejetih sklepov in z realizacijo predlogov, podanih v omenjenih sklepih. Če pa temu ni tako, če rešitev ni realna v okviru obstoječega programa sanacije, potem morajo ta problem solidarno reševati vsi kolektivi ZP, skupaj z družbeno političnimi skupnostmi.

Delavski svet tovarne v Novi Gorici nikakor ne mo-

re razumeti, kako lahko vodstvo in organi upravljanja Združenega podjetja tako grobo posegajo v samoupravne pravice posameznega kolektiva, tako da na njega prenašajo odgovornost za ne učinkovito ukrepanje strokovnih služb in vodstva ZP.

Zaključek

Delavski svet tovarne, v imenu članov delovnega kolektiva ter sporazumno z vsemi družbeno političnimi organizacijami tovarne izjavlja, da je varianta na relaciji »Sprejemniki — Avtoelektrika — Avtomatika« neutemeljena in s tem za naš delovni kolektiv nesprijemljiva in je njena praktična uresničitev nemogoča.

V zvezi s tem sporočamo delavskemu svetu Združenega podjetja, da smatramo za neumestno osnovanje komisije, ki bi tak predlog obdelovala. Zato tudi ne nameravamo imenovati svojih predstavnikov v to komisijo.

Program, ki ga naša tovarna pripravlja, skupno s strokovnjaki Združenega podjetja bo pokazal, kakšno so delovanje je možno.

Delovna skupnost v Novi Gorici ima in prevzame odgovornost za hitro in učinkovito rast njene proizvodnje. Taka odgovornost je bila pred delovni kolektiv postavljen že z ustanovitvijo tovarne. Zahteva po intenzifikaciji proizvodnje in izboljšavi kvalitete za zadovoljevanje potreb domačega in zunanjega trga pa bo od kolektiva zahtevala še večje napore, kot doslej. Uspehi ali neuspehi so bili in bodo hkrati v korist ali škodo delovnemu kolektivu naše tovarne in celotni delovni skupnosti Združenega podjetja ISKRA.

Delavski svet s tem tudi smatra, da so njegova stališča okrog sanacije Tovarne radijskih sprejemnikov Sežana utemeljena in objektivna, s tem pa seveda tudi dokončna. Vsaka nadaljnja razprava, zasnovana na istih osnovah bi za naš kolektiv pomenila veliko oviro pri reševanju tekočih problemov. Zato tudi izraža željo in pričanje, da je s tem polemična razprava zaključena.

Delavski svet zahteva, da se »odgovor na odprto pismo« objavi v časopisu ISKRA.

Predsednik delavskega sveta
MERMOLJA PAVEL

DOPISUJTE V »ISKRO«!

Naslov uredništva:
Kranj, Savska loka 4
Tel. 22-221, int. 333.

Problemi in uspehi tovarne Avtomatika v letu 1968

(Nadaljevanje s 1. strani)

PROIZVODNJA V VIŠNJI GORI

je v glavnem tekla po predvidenem planu. Pomanjkanje kaset za gramofone je prisililo tovarno, da je del kapacitet v Višnji gori morala angažirati za preoblačenje surovih lesenih kaset v plastiko. To dodatno obremenjevanje obrata pa je imelo za posledico neenakomerno proizvodnjo.

PROIZVODNJA ELEKTROLITOV

je šepala skozi vse leto tako, da smo kupce oskrbovali z elektroliti slabo in neredno. V začetku leta ni bilo dovolj naročil, ko smo pa uspeli blago prodati, proizvodnja ni dajala zadostnih količin. Nezadostna proizvodnja je bila pogojena v pretežni meri z nerešeno materialno problematiko in pomanjkljivo organizacijo proizvodnje.

Elektrolitska proizvodnja je za tovarno zelo pomembna, ker je velika konjunktura vseh elektronskih elementov.

PROIZVODNJA ZVOČNIKOV

je bila v upadanju kljub temu, da smo razpolagali s kapacitetami in potrebnim materialom. Osnovni razlog je iskati v manjši proizvodnji gramofonskih kovčkov in zmanjšani proizvodnji Tovarne sprejemnikov Sežana, ki je jemala pretežni del naših zvočnikov.

USLUGE

po vrednosti v poslovnem letu 1968 niso dosegle predvidene višine. V planu uslug so bile zajete usluge tehnične tiska, mehanskih delavnic in orodjarne. Neizvršitev plana uslug mehanskih delavnic in orodjarne so posledica obdelave tržišča, medtem ko je izpad v tehničnem tisku pogojen z neustrezno organizacijo dela.

Pri zgoraj navedenih težavah je tovarna preseгла plan proizvodnje za 2%.

Kljub preseganju plana proizvodnje in dejstvu, da so stroški ostali v mejah planiranih, tovarna ni dosegla vidnejših uspehov pri ustvarjanju sredstev za razširjeno reprodukcijo. Tovarna je namreč obremenjena s precejšnjimi manjkami, ki so nastali še v preteklih letih, pokrivanje le-teh pa je problem, ki ga tovarna plačuje z zmanjšano akumulacijo in je že na meji, ki ogroža lastno substanco.

Dokajšnji problem tovarne so tudi obratna sredstva. Koefficient obračanja teh sredstev je komaj 2,13. To je zelo neugodno vplivalo na likvidnost, tako da se je večkrat dogajalo, da je proizvodnja morala stati, ker ni bilo materiala, ki je sicer ležal na carini. Ta nelikvidnost je predvsem izvirala iz slabega plačevanja kupcev, še posebej kupcev znotraj Iskre. To je veriga, ki hromi proizvodnjo in bistveno vpliva na poslovni rezultat.

Pri analizi poslovnega uspeha v letu 1968 so se pokazali tudi določeni pozitivni rezultati. Leto 1968 je bilo leto stabiliziranja tovarne. Posebej se to izraža v poslovanju tretjega in četrtega kvartala, ko je tovarna dosegla uspeh, ki je pokazal, da je z obstoječimi kapacitetami moč doseči še boljše rezultate.

Asortiment proizvodov je ustaljen, tehnološki postopki pa so deloma izboljšani. Vsa proizvodnja je bila tudi prodana tako, da tovarna na koncu leta skorajda ni imela gotovih izdelkov na zalogi.

Ta pozitivna gibanja so vplivala na znižanje zalog, zvišanje produktivnosti dela in znižanje zastojev v proizvodnji.

ZAKLJUČEK

Če poslovanje analiziramo, tedaj lahko rečemo, da je tovarna kljub velikim težavam dosegla v letu 1968 uspeh. Vendar s tem uspehom nismo zadovoljni, ker obstajajo možnosti za veliko boljše rezultate. Da bi to tudi dosegli, bo potrebno obstoječi proizvodni program nenehno tehnološko izboljševati oziroma izpopolnjevati in vnašati nove elemente, ki naj bi dvignili rentabilnost proizvodnega programa. Razviti bi bilo treba nove proizvode, ki bi zagotovili visoko akumulativnost, znižati na minimum režijske stroške ter zagotoviti pogoje za nemoteno delo proizvodnje.

MV MV

Izvillečki iz sklepov samoupravnih organov

ZDRUŽENO PODJETJE

SKLEPI 12. SEJE UO ZP (21. 2. 1969)

Upravni odbor združenega podjetja je obravnaval poročilo o neizvršenih sklepih upravnega odbora in delavskega sveta ZP od junija do decembra 1968 in pri tem sprejel naslednje sklepe:

a) UO ZP je obravnaval sklepa 34 in 35 4. seje UO ZP z dne 13. 9. 1968 in ugotavlja, da gradivo v smislu sklepov ni bilo predloženo v obravnavo v predvidenih rokih.

UO ZP zadoljuje generalnega direktorja ZP, da do 1. 3. 1979 predloži upravnemu odboru v obravnavo izčrpno poročilo o odprtih problemih ZP ISKRE z določenimi finančnimi posledicami.

b) V zvezi s sklepom 22 2. seje UO ZP z dne 23. 7. 1968 glede problematike Orodjarne UO ZP naroča, da se tako nadaljuje že začeti postopek glede Orodjarne in se gradivo predloži upravnemu odboru ZP v obravnavo prek komisije za gospodarstvo do 15. marca 1969.

c) UO ZP je obravnaval problematiko Tovarne elektromotorjev Železniki v smislu sklepa 44 5. seje UO ZP z dne 18. 10. 1968 in sprejel na znanje podano obrazložitev glede načina reševanja nakazanih problemov.

č) UO ZP zadoljuje generalnega direktorja, da čimprej predloži upravnemu odboru ZP v obravnavo poročilo o stanju retencijske kvote in obračun plačil za komercialne kredite v letu 1976. Poleg tega pa naj se izdela ustrezni predlog za koriščenje retencije v letu 1968.

d) V zvezi s službenimi potovanji v inozemstvo (sklep 48 6. seje UO ZP z dne 30. 10. 1968) UO smatra, da bi bilo potrebno v okviru marketinga organizirati službo, ki bi vodila evidenco o službenih potovanjih v inozemstvo vseh sodelavcev ZP ISKRE, za kar naj organizacijsko-kadrovsko področje ZP izdela ustrezen predpis.

e) V zvezi s sklepom 33/IV 4. seje UO ZP, s katerim je bilo naročeno nadzorni službi ZP, naj takoj opravi preglede stanja terjatev in ugotovi, če so organizacije v sestavi ZP ukrenile vse potrebno za izterjavo, sprejema UO ZP na znanje, da je sklep v izvajanju in bo kompleksno poročilo dano generalnemu direktorju ZP do 1. 3. 1969, nato pa bo predloženo UO ZP v obravnavo.

f) V zvezi z generalnim remontom (sklep 30) 3. zasedanja DS ZP z dne 18. 9. 1968) UO ZP smatra, naj bi se ta problematika obravnavala

obnem s poročilom o odprtih finančnih problemih ZP ISKRE.

g) UO ZP sprejema na znanje poročilo o izvajanju sklepa 135 22. seje UO ZP z dne 4. 6. 1968 v zvezi s kadrovsko strukturo investicijskega področja ZP.

h) K sklepu 151 23. seje UO ZP z dne 12. 6. 1968 glede problematike Mikrona Prilep na strokovno močna ekipa v UO ZP ugotavlja, da primer-na strokovno močna ekipa v smislu sklepov DS ZP z dne 7. 2. 1969 še ni imenovana in zadoljuje upravo ZP, da obvezno do 1. marca 1969 formira ekipo in jo takoj napoti v Mikron. V kolikor ta sklep ne bo realiziran do 1. marca, smatra UO ZP, da je zadevo Mikron treba ponovno obravnavati na DS ZP.

i) UO ZP sprejema na znanje poročilo o izvajanju sklepa 26 2. zasedanja DS ZP z dne 14. 6. 1968 glede štipendiranja strokovnih kadrov.

j) UO ZP sprejema na znanje poročilo o izvajanju sklepa 151 23. seje UO ZP z dne 12. 6. 1968 glede izvrševanja pogodbenih obveznosti s strani »GORENJE« Velenje.

k) K sklepu 41 4. seje UO ZP z dne 13. 9. 1968:

UO ZP je seznanjen s pripravami elaborata za integracijo med ZP ISKRA in Elradom; s tem v zvezi ugotavlja, da so priprave v teku in naj bi se Elrad predvidoma pripojil k ZP ISKRA Kranj s i. 7. 1969.

l) Sklepa 45 in 46/I 6. seje UO ZP z dne 30. 10. 1968 glede prekrivanja programa med RIZ in Avtomatik ter RIZ in TEN sta vsebovana v 62. sklepu DS ZP z dne 7. 2. 1969.

m) K sklepu 131 21. seje UO ZP z dne 15. 5. 1968:

UO ZP je bil informiran, da strokovne službe ZP delajo na srednjeročnem in dolgoročnem proizvodnem programu ZP ISKRA Kranj in bo srednjeročni program za obdobje 1970 do 1975 izdelan in predložen v obravnavo predvidoma do začetka meseca julija 1969; dolgoročni program od 1970 do 1985 pa bo predložen upravnemu odboru ZP, ko ga bo izdelal Ekonomski inštitut, predvidoma meseca julija 1969.

n) UO ZP sprejema na znanje izvajanje sklepa 45 a 6. seje UO ZP z dne 30. 10. 1968 glede kompenzacije PSO — NO — Avtomatika pri poslih BRAUN.

o) K sklepu 151 23. seje UO ZP z dne 12. 6. 1968 oz. k sklepu 21 2. zasedanja DS ZP z dne 14. 6. 1968: UO ZP sprejema na znanje informacijo o reševanju odnosov med Mikronom in ZZA.

p) UO ZP sprejema na znanje podano poročilo o izvršitvi sklepa 135 22. seje UO

ZP z dne 4. 6. 1968 oz. sklepa 20 2. zasedanja DS ZP z dne 14. 6. 1968 glede zadolžitve strokovnih služb ZP, da morajo podati oceno realnosti poslovnega rezultata posameznih organizacij za leto 1968. Po planu predvidena ocena realnosti poslovnega rezultata posameznih organizacij je bila spremljana in analizirana ob priliki obravnave mesečnih in periodičnih obračunov. Za tovarno Avtomatika je bila v ta namen imenovana posebna komisija, ki je o svojem delu že poročala DS.

r) UO ZP sprejema na znanje podano poročilo o izvajanju sklepa 14 1. seje UO ZP z dne 9. 7. 1968 glede problematike plačil Sprejemniki Sežana tovarni Avtomatika Pržan.

s) K sklepu 143 22. seje UO ZP z dne 4. 6. 1968 glede dostavljanja poročil o zalozah gotovih izdelkov in terjatev UO ZP naroča generalnemu direktorju ZP, da za leto 1968 predloži poročilo o nekurantnih zalozah, specifičirano po organizacijah, in posebno poročilo o terjativah istočasno s poročilom k zaključnemu računu ZP za leto 1968.

š) UO ZP sprejema na znanje poročilo o izvršitvi sklepa 151 23. seje UO ZP z dne 12. 6. 1968 glede spornih zadev med PSO in Mikronom Prilep.

t) K sklepu 7 1. seje UO ZP z dne 9. 7. 1968: Upravnemu odboru ZP je bil že na seji dne 23. 1. 1969 podan odgovor na ta sklep v zvezi s poravnavanjem obveznosti na relaciji ISKRA — PSO — FINEX.

u) K sklepu 6. seje UO ZP z dne 30. 10. 1968 sklep 46 glede vprašanja skupnih nastopov na jugoslovanskem tržišču ugotavlja UO ZP, da je sklep vsebovan v sklepu 62/3 7. zasedanja DS ZP z dne 7. 2. 1969.

v) K sklepu 135 22. seje UO ZP z dne 4. 6. 1968: Analiza nekurantnega materiala v organizacijah je v postopku reševanja in ko bodo materiali zbrani, se bo dala o tem informacija upravnemu odboru ZP.

z) K sklepu 25 3. seje UO ZP z dne 11. 4. 1968 glede nadaljnje programske usmeritve tovarne Elektronika Horjul je UO ZP seznanjen, da je sklep v izvajanju in bo poročilo dostavljeno upravnemu odboru ZP na eno izmed naslednjih sej.

ž) K sklepu 33 4. seje UO ZP z dne 13. 9. 1968 glede rebalansov planov Avtomatke, Naprav, Orodjarne in Sprejemnikov UO ZP sprejema na znanje, da sta Avtomatika in TEN predložila rebalans

plana in je bil rezultat pozitiven, dočim se bo problematika Orodjarne obravnavala posebej na UO ZP. Rebalans plana Sprejemnikov ni bil izdelan, ker se je v tej tovarni izdeloval sanacijski plan.

ž) K sklepu 66/3 8. seje UO ZP z dne 20. 12. 1968 glede izvajanja sanacijskega programa Sprejemnikov Sežana UO ZP vztraja na svojem prvotnem sklepu in zahteva poročilo o izvajanju sanacijskega programa Sprejemnikov v smislu citiranega sklepa.

ELEKTROMEJANIKA

SKLEPI 22. SEJE UO TOVARNE ELEKTROMEJANIKA 24. II. 1969.

Upravni odbor je potrdil spremembo proizvodnega plana tovarne za leto 1969 tako, da se v obratu ATN zniža plan proizvodnje in se za isto vrednost poveča plan proizvodnje v obratu mehanizmov in v obratu števecv.

Sprememba naj se vključi v gospodarski plan, ki bo predložen delavskemu svetu v potrditev.

Upravni odbor je zaradi uvedbe novega računalniškega sistema IBM potrdil dopolnitev sistematizacije delovnih mest v organizacijski službi in sicer:

a) Ukinejo se delovna mesta:

organizator I VS 5 oseb, organizator II. VS 1 oseba

b) Preimenuje se delovno mesto:

vodja računskega centra v »vodja obdelave podatkov« z neizpremenjenim 30. plačnim razredom

c) Ustanove se naslednja delovna mesta:

za organizacijo poslovanja: vodilni organizator VS 1 oseba, organizator sistema VS 3 osebe, organizator VS 2 osebi

za programiranje:

ISKRA
Tovarna elektronskih naprav
LJUBLJANA — STEGNE
razglašja prosta delovna mesta:
1. GLAVNEGA ANALITIKA
2. SKUPINOVODJE V GALVANIKI
3. KNJIGOVODJE — OBOLISTA

Pogoji za sprejem:

pod 1. ekonomska fakulteta in 3 leta prakse pri plan-sko-analitskih delih

pod 2. kemijski tehnik s prakso v galvaniki, ali VK delavec iz galvanske stroke

pod 3. ekonomska srednja šola in 2 leti prakse

Kandidati naj pošljejo vloge z dokazili o strokovnosti v 15 dneh po objavi razglasa kadrovskemu oddelku tovarne.

Nastop delovnega razmerja je mogoč takoj ali po dogovoru.

glavni programer VS 1 oseba, programer sistema VS 2 osebi, programer VS 3 osebe.

Upravni odbor naroča kadrovski službi, da sklene z delavci v organizacijski službi, ki se bodo usposabljali na tečajih IBM, ustrezne pogodbe.

Upravni odbor naroča kadrovski službi, da do konca marca 1969 izdela poročilo o ukrepih varstva pri delu v tovarni.

Upravni odbor z 28. februarjem 1969 rezrešuje Mitjo KLOPCICA, dipl. inž., dolžnosti šefa panoge rotacijskih strojev, ker bo prevzel drugo delovno mesto v tovarni.

S 1. 3. 1969 imenuje upravni odbor za vršilca dolžnosti šefa panoge rotacijskih strojev Franca KLEMENČIČA, inž. organizacije, dosedanjega vodjo oddelka poskusne proizvodnje v tehničnih službah.

Upravni odbor naroča organizacijski službi, da do 20. 3. 1969 preučijo vse predloge za spremembo sistematizacij posameznih delovnih enot in predlaga upravnemu odboru korekcijo samo za tista delovna mesta, kjer so se spremenile zahteve dela zaradi organizacijskih sprememb.

Upravni odbor je sklenil, da se pri izplačilih OD za februar (15. marca) izplača tudi 4% na rezerva delovnih enot. Istočasno je upravni odbor sklenil predlagati delavskemu svetu tovarne, da se zaradi dobrega poslovanja uspeha v lanskem letu poleg omenjene rezervne DE izplača še 2% iz rezervnega sklada tovarne, nadalje da se panogama rotacijskih strojev in kinoakustike, ki nimata lastne rezerve, izplača iz rezervnega sklada tovarne 12%, topa predvsem zaradi solidarnosti delovnega kolektiva do obeh panog, ki sta imeli v lanskem letu pri izpolnjevanju plana precejšnje ovire.

VII. zimsko - športne igre...

(Nadaljevanje s 5. strani)

16. Pavle ZUPAN (PSO), 17. Pavel CASAR (Elementi), 18. Odon RANČIGAJ, 19. Brane TAVČAR (oba Elektromehanika), 20.—21. Rado FAGANEL (Instrumenti), Janez TUSEK, 22. Andrej KOZELJ, 23.—24. Dorjan ROBIDA (vsi Elektromehanika), Zdravko POGACNIK (Instrumenti), 25. ing. Emil SEKNE (Elektromehanika), 26. Miloš FISTER (Instrumenti), 27. Anton MOHORIC (Elektromotorji), 28. Brane OMAHEN (Elektromehanika), 29. Franc AMBROZ (Elementi), 30. Stane POGACNIK (Elektromehanika), 31.—32. Marjan SIMČIČ (ZZA), Džani KOROSEC (Instrumenti), 33. Roman PIKEC (Elektromehanika), 34. Jože KOSEM (Elektromotorji), 35. Peter REZAR, 36. Stane KOKAL (oba Elektromehanika), 37.—38. Franc PRIMC (Instrumenti), Janez SVETELJ, 39. Lovro DAGARIN (oba Elektromehanika), 40. Franc PREZELJ (Elektromotorji), 41. Jože MEGLIČ (Elektromehanika), 42. Marjan TREVEN (TEN), 43. Franc SELAN (Elektromehanika), 44. Miha GARTNER (Elektromotorji), 45.—46. Milan HROVAT (Elektromehanika), Franc ŽIDAN (Elementi), 47. Milan SENK (Elektromehanika), 48.—49. Janez PODLESNIK (Aparati), Dušan DOLHAR (TEN), 50. ing. Peter STOR (Elementi), 51.—52. Edo TRILER (Elektromehanika), Stane BUTARA (Elementi), 53. Franc ZUPAN, 54. Marjan DRINOVEC, 55.—56. Jure ZUPAN, Ciril PREVODNIK, 57. Franc EKAR (vsi Elektromehanika), 58.—59. Darko ZDFŠAR (Elektronika), Filip KEMPERLE (Elektromotorji), 60. Davorin DOLAR (Elektromehanika), 61.—62. Rudi UDOVČ (PSO), Rafael ZGAJNAR, 63. Miro AHAČIČ (oba Elektromehanika), 64. Marjan DROL (Elektromotorji), 65.—66. Jože SKORJANC (PSO), Franc ZALAZNIK (Elementi), 67. Miro VIDIC (Instrumenti), 68. Matjaž DERŽAJ (PSO), 69.—70. Ivan GUZELJ (Instrumenti), Brane STARE, 71.—72.73. Boris STARC, Jože BENEDIK (vsi Elektromehanika), Franc PERNEL (ZZA), 74.—75.

Stane MUREN (Elektromehanika), Peter INTIHAR (SC), 76.—77.—78. Lojze DOLINAR (Aparati), Franc PLEVNİK (ZZA), Janez HAFNER (Elektromehanika), 79. Janez GRABNER (Aparati), 80. Jože KONC (Instrumenti), 81.—82. Janez STILEC, Ivan STRUŽNIK, 83. Branko PRISTOV, 84. Franc RUTAR, 85. Daniel KODRIČ (vsi Elektromehanika), 86. Albin MAK (Polprevodniki), 87. ing. Vinko MIHELIC (TEN), 88.—89. Franc KOSNIK, Peter KALAN, 90. Ivan PERNELJ, 91. Darko ERGAVER (vsi Elektromehanika), 92. Milan ANŽELJ (ZZA), 93. Janez PAVLIČ (Elektromehanika), 94.—95. ing. Marko JEGLIČ (Aparati), Vili ZORKO (SC), 96.—97. Albert LAIBACHER (Elektromehanika), Vito VALENCIČ (Polprevodniki), 98. Oto GOVEKAR (Elektromehanika), 99. Marjan BREŠČAK (ZZA), 100. Stane KRANJC (TEN), 101. Miha TALER (Instrumenti), 102.—103. Jože MODIC (TEN), Andrej MRAK, 104. Janez ZUMER (oba Elektromehanika), 105. FILIPIČ (RIZ), 106. Silvo ŠIPIČ (ZZA), 107. Franc MALOVRH, (Elektronika), 108. Srečo FRELJ, 109. Anton SEMERL (oba Elektromehanika), 110. Janez SKOFIC (Elementi), 111. Edo FERENČAK (Elektromehanika), 112. Anton KLAKOČAR (TEN), 113.—114. Pavel HACIN (Polprevodniki), Duško STOJCEVSKI, 115. Joža TREVEN (oba Elektromehanika), 116. ing. Matevž ŠMID (Elektromotorji), 117. Tomo ŠTIRM (Avtomatika), 118. Ciril KRAŠOVC (Elektronika), 119. Tine POLJKA (Elektromehanika), 120. Anton BITENC (Avtomatika), 121. Janez ZENI (SC), 122. Matija KAVČIČ (Elektronika), 123. Brane Gorjup, 124. Franci LUKAN (oba Elektromehanika), 125. Marko KAVČIČ (Elektronika), 126. Franc ZALETEL (Elektromehanika), 127. ing. Jože ŠTEMBERGER (Aparati), 128. Franc PLEVEL (Elektromehanika), 129. Valter MLEKUŠ (Elementi), 130. Rafael DAGARIN (Elektromehanika), 131. Marjan TOLAR (Elektromotorji), 132. Janez KARLIN

(TEN), 133. Janez BARTOL (Elektromehanika), 134. Franc ZADNIKAR (Aparati), 135. Janez BOŽIČ (Elektromehanika), 136. Andrej FEGUS (Aparati), 137. Janez GREGORIN (Elektronika), 138. Janez UDIR (Instrumenti), 139. ing. Jože JEŽ (Avtoelektrika), 140. Franc SOLAR (Elektromehanika), 141. Živko ROZMAN (PSO), 142. ing. Jože VIDIC (Elektromotorji), 143. Anton LEGAT (Instrumenti), 144. Peter LEBAN (Elektromehanika), 145. Jože VUKELJ (TEN), 146. Anton STELE (ZZA), 147. Anton HUDNIK (Elektronika), 148. Marjan PICULIN, 149. Rudi BEVK (oba Elektromehanika), 150. Franc PRA-PROTNIK (Instrumenti), 151. Peter GLOBOČNIK, 152. Rajko ROZMAN, 153. Janez GABRON, 154. Tone ČUK (vsi Elektromehanika), 155. Milan JEREB (Aparati), 156. Dimitrij ZEGA (PSO), 157. Edo ZAPLOTNIK (Instrumenti), 158. Tihomir STETNER (Elektromehanika).

Prijavljenih 225 tekmovalcev, diskvalificiranih 24 tekmovalcev, štartalo ni 43 tekmovalcev.

EKIPE

1. **Elektromotorji:** Kemperle Stanka, Ivan Mohorič, Jože Benedičič, Janče Šmid - 4.04.4;

2. **Elektromehanika:** Finžgar Anica, Tomaž Jamnik, Vinko Šarabon, Rozman Jože - 4.05.3;

3. **ZZA:** Mojca Magušar, Jože Zakelj, Pavel Matijašič, Anton Zajc - 4.13.9;

4. **Instrumenti:** Silviya Nemeč, Mojmir Faganel, Viktor Tišler, Ivo Trilar

5. **Elementi:** ing. Zlata Levstik, Rudolf Boltežar, Milan Bernik, Janez Sever

6. **Šolski center:** Milena Muzik, Brane Širok, Franc Zupan, Ivan Stružnik

7. **PSO:** Mojca Sušter, Rajmund Sušnik, Pavle Zupan, Brane Tomažič

8. **Aparati:** Ana Kreiger, ing. Dušan Kalan, Janez Podlesnik, Lojze Dolinar

9. **Polprevodniki:** Nada Pečnik, Janez Barlič, Albin Mak, Franc Herman - 4.54.5;

10. **Avtomatika:** Brigita Dolinar, Janez Seršen, Tomo Sturm, Vili Tekavec.

ZAHVALA

Ob tragični smrti mojega nečaka

SLAVKA VIDICA

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem v obratu ATN (linija elementov) za izravnano sožalje, cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Angel Vidic

Ugoden poslovni uspeh...

(Nadaljevanje s 3. strani)

niranege. Ker smo imeli med letom celo problem zaposlitve vseh delavcev v obratu v Dobropolju in smo zato začasno za nekaj mesecev zaposlili 30 delavcev v tovarni »Elmas«, novih delavcev nismo zaposlovali. Tako je bilo letno povprečje za 2% manjše od predvidenega in za 3,2% manjše od povprečja v l. 1967. Delno smo zaposlovali nekatere nove delavce le v najnujnih primerih ob fluktuaciji kadra.

Ta problem je bil vezan predvsem na strukturo proizvodnje in potrebe tržišča, je pa bistveno vplival na podražitev proizvodne ure. Prav tako negativen vpliv je bil zabeležen pri izrabi delovnega časa, saj se je efektivni delovni čas, zlasti zaradi bolezni, zmanjšal za 1,8% na enega zaposlenega. Tako moramo z veliko zaskrbljenostjo ugotoviti, da so se bolezni do 30 dni povečale za 11,6%, bolezni nad 30 dni pa celo za 36,4%. Temu bomo morali posvetiti večjo pozornost kot doslej, saj se s povprečjem že bližamo vrhu po številu bolezenskih izpadov.

Gibanje osebnih dohodkov kaže v l. 1968 zelo zadovoljivo sliko, saj smo v primerjavi z l. 1967 uspeli povečati bruto osebne dohodek za 12,2%, v primerjavi z gospodarskim načrtom za l. 1968 in v skladu z delitvenim razmerjem pa bodo dohodki večji za 7,8% od planiranih.

Povprečni neto osebni dohodek se je od 923 din v l. 1967 povečal na 1.061 din v l. 1968. Najnižji povprečni osebni dohodek je tako dosegel 611,37 din, kar daje tudi strukturo osebnih dohodkov po posameznih kategorijah zelo zadovoljivo sliko.

Porast stroškov pa nasprotno kaže bolj neugoden položaj, saj so le-ti v primerjavi s planiranimi večji kar za 14,7%. Če to korigiramo s prekošenjem proizvodnega načrta, se tako prilagojeni še vedno gibljejo 10,5% nad predvidenimi. Vzrok zato je pač najmočnejši zaradi spremembe strukture v proizvodnji, ker se prav pri programiranih kaže bistveno večja poraba materiala, kot pri ostalih izdelkih, medtem ko je delež fizičnega dela manjši. Močnejše presege planiranih stroškov pa smo zabeležili tudi pri odpisu industrijskega orodja, ker smo nekoliko temeljiteje počistili z nepotrebnimi zalogami. Prav tako so narasli tudi stroški storitev, obresti od kreditov ter izdatki za prevoz delavcev. Slednji je nastal zaradi nepredvidenih prevozov delavcev iz Dobropolja v Ljubljano, kar je bilo pogojeno s pomanjkanjem dela v tem obratu, ki je nastopilo začasno v drugi polovici leta.

Lani zaradi tekočih sprememb v strukturi proizvodnje nismo uspeli doseči planiranih koeficientov obračunja zalog. Čeprav pa so bile

zaloge v povprečju večje kot v l. 1967, pa smo zaradi boljše obrabe le uspeli oba koeficienta obračunja, tako na razredu 3, kot na razredu 5, občutno izboljšati in to pri surovinah od 1,6 na 2,3, pri polizdelkih pa od 6,2 na 7,7. Tako smo dneve vezave pri surovinah skrajšali za 45 dni, pri polizdelkih pa za 9 dni.

Vendar nam zaloge na razredu 3 predstavljajo še vedno velik problem, kateremu bomo morali posvetiti maksimalno skrb. To tem bolj, ker povečujemo proizvodnjo, višino zalog pa bomo morali absolutno znižati, če bomo želeli doseči boljšo gospodarnost. Temeljiteje kot doslej bomo morali izpolnjevati sanacijski načrt, kar predvsem obvezuje službe pri načrtovanju in nabavi reprodukcijskega materiala ter poslovanja z njim, da do skrajnosti zaostrijo odgovornost za sanacijo.

Pri tem seveda ne smemo zanemariti zalog na PSO in vezave kupcev. Ta problem je še večji, vendar ima kolektiv tovarne tu manjši vpliv, kot pri svojih zalogah. Zato pa teža naloge leži tembolj na neposrednem vodstvu tovarne, ki bo moralo doseči, da prodaja tudi izpolni svoje obveznosti vsaj tako, kot jih mora delovni kolektiv v neposredni proizvodnji.

Ob koncu še prikaz finančnih rezultatov v minulem letu. Ob 11,4% porastu proizvodnje v primerjavi z l. 1967, je celotni dohodek lani narasel za 10,9%, porabljena sredstva za 10,6%, neto produkt za 11,3%, poslovni stroški za 11,2% in dohodek za 10,4%. Po strukturi je udeležba posameznih elementov celotnega dohodka skoraj v celoti identična s strukturo v l. 1967, iz nakazanih števil pa je razvidno, da je bila poslovnost tovarne na ustreznih ravni.

S takšnimi rezultati smo startali v novo obdobje. Omenili smo že, da so nekateri pogoji, predvsem obseg proizvodnje, ugodnejši, da pa lahko pričakujemo tudi elemente, kot so povečan izvoz, spreminjena struktura proizvodnje, nujnost prilagajanja potrebam trga, ki bodo osnovno nalogo dokaj zapletli. Pri reševanju takega položaja nam bodo zaključki in analize iz preteklega obdobja, kar v osnovi poslovno poročilo zajema, zelo dragoceno napotilo, kako optimalno izkoristiti dane možnosti.

In ta prikaz lanskega poslovanja tovarne električnih aparatov je bil tudi napisan v tej težnji.

—1—

Po končani vožnji razumljivo-najprej vprašanje, kakšen je bil čas, toda merilci so močnejši, čas za objavo rezultatov šele pride

I S K R A — glasilo delovnega kolektiva Iskra industrije za elektromehaniko, teko komunikacije, elektroniko in avtomatiko — Urejuje uredniški odbor — Glavni urednik: Pavel Gantar — odgovorni urednik: Janez Silc — izhaja tedensko — Rokopisov ne vračamo — Tisk in klisje: ČP Gorenjski tisk — Kranj